

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

den 14 april 2005

i de förenade målen C-128/03 och C-129/03 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato): AEM SpA (C-128/03) och AEM Torino SpA (C-129/03) mot Autorità per l'energia elettrica e per il gas m.fl. (¹)

(Inre marknad för el — Uttag av en tilläggsavgift för tillträde till och nyttjande av det nationella överföringssystemet för el — Statligt stöd — Direktiv 96/92/EG — Tillträde till systemet — Icke-diskrimineringsprincipen)

(2005/C 132/09)

(Rättegångsspråk: italienska)

I de förenade målen C-128/03 och C-129/03, angående begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Consiglio di Stato (Italien), genom beslut av den 14 januari 2003, som inkom till domstolen den 24 mars 2003, i målet mellan AEM SpA (C-128/03), AEM Torino SpA (C-129/03) och Autorità per l'energia elettrica e per il gas m.fl., i närvaro av ENEL Produzione SpA, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna A. Borg Barthet, S. von Bahr (referent), J. Malenovský och U. Lohmus, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 14 april 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1. En bestämmelse som den aktuella, vilken innebär att produktions- och distributionsföretag av el från vatten- eller jordvärmekraftverk under en övergångsperiod ensamma är skyldiga att betala en tilläggsavgift för tillträde till och nyttjande av det nationella överföringssystemet för el, vilken syftar till att uppväga den fördel som uppkom för dessa företag under övergångsperioden genom liberaliseringen av elmarknaden till följd av införlivandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el, utgör en åtgärd som medför att företag behandlas olika i fråga om avgifter, vilken följer av det aktuella avgiftssystemets art och funktion. Åtgärden utgör därför inte i sig statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 EG.

Prövningen av ett stöd kan emellertid inte ske utan att verkningarna av dess finansieringsmetod beaktas. Om det, i en situation som den aktuella, föreligger ett tvingande samband mellan tilläggsavgiften för tillträde till och nyttjande av det nationella överföringssystemet för el och ett nationellt stödprogram, på så sätt att intäkten från tilläggsavgiften obligatoriskt skall användas för att finansiera stödet, utgör tilläggsavgiften en integrerad del av detta stödprogram, och den skall alltså undersökas tillsammans med programmet.

2. Regeln om tillträde utan diskriminering till det nationella överföringssystemet för el, som fastställts i direktiv 96/92, hindrar inte en medlemsstat från att anta en övergångsbestämmelse som den aktuella, vilken innebär att vissa produktions- och distributionsföretag av el ensamma skall betala en tilläggsavgift för tillträde till och nyttjande av det nämnda systemet, i syfte att uppväga den fördel som uppkom för dessa företag under övergångsperioden genom den ändring av den rättsliga ramen som gjordes till följd av liberaliseringen av elmarknaden med anledning av införlivandet av det nämnda direktivet. Den hänskjutande domstolen skall likväl kontrollera att tilläggsavgiften inte överstiger vad som är nödvändigt för att uppväga den nämnda fördelen.

(¹) EUT C 146, 21.06.2003.

DOMSTOLENS DOM

(stora avdelningen)

den 12 april 2005

i mål C-145/03: arvingarna till Annette Keller mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) m.fl. (¹)

(Social trygghet — Artiklarna 3 och 22 i förordning nr 1408/71 — Artikel 22 i förordning nr 574/72 — Sjukhusvård i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten — Behov av akut vård av livsavgörande betydelse — Överflyttning av den försäkrade till en sjukvårdsinrättning i ett tredjeland — Innebörd av blanketterna E 111 och E 112)

(2005/C 132/10)

(Rättegångsspråk: spanska)

I mål C 145/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Juzgado de lo Social nº 20 de Madrid (Spanien), genom beslut av den 6 november 2001 som inkom till domstolen den 31 mars 2003, i målet arvingarna till Annette Keller mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa), tidigare Instituto Nacional de la Salud (Insalud), har domstolen (stora avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts (referent) och A. Borg Barthet, samt domarna N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, G. Arestis och M. Ilesič, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 12 april 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse: